

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΛΕΩΦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,

Τηλ.: 2592213, 2592105, 2592193, 2592111, fax: 2592155

e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr

Τηλ.Βουλής 3708168, 3708169, fax: 3707410, 3707420

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση νόμου

«ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ, ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012-2015 ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΩΝ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ»

A. Επί της αρχής

Το ΚΚΕ συνεπές στην πολιτική του και τηρώντας την προεκλογική του δέσμευση καταθέτει πρόταση νόμου για την ακύρωση των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων που ψήφισαν στην Βουλή η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αρχικά και η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – ΝΔ στην συνέχεια με την ευθύνη που αναλογεί και στο ΛΑΟΣ.

Με την ίδια πρόταση νόμου το ΚΚΕ ζητά την κατάργηση των αντιλαϊκών νόμων που βασίζονται στις δανειακές συμβάσεις και στα μνημόνια, των λεγόμενων εφαρμοστικών νόμων.

Στην ουσία όλα αυτά τα μέτρα εκπορεύονται από την στρατηγική της ΕΕ, τη στρατηγική του κεφαλαίου για να φορτωθούν τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Είναι μέτρα που προωθούνται σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ ανεξάρτητα από το χρέος και τα ελλείμματα.

Τα μνημόνια επιβλήθηκαν για να διασφαλίσουν την επάνοδο της κερδοφορίας του κεφαλαίου σε μια φάση που ο εντείνεται ο διεθνής ανταγωνισμός. Τα μνημόνια συμπεριλαμβάνουν πολλά μέτρα που προέβλεπε η συνθήκη του Μάαστριχτ, που αποφασίστηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ελληνικές κυβερνήσεις την προηγούμενη περίοδο αλλά η εφαρμογή τους εμποδίστηκε, καθυστέρησε από τη ανάπτυξη της εργατικής, λαϊκής πτάλης.

Το ΚΚΕ κρίνει τις δανειακές συμβάσεις, τα μνημόνια και τους σχετικούς νόμους με κριτήριο τα εργατικά – λαϊκά συμφέροντα. Με αυτό το κριτήριο τονίζει ότι οι δανειακές συμβάσεις, τα μνημόνια και οι σχετικοί νόμοι υπηρετούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας

είναι εργαλείο για την μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, την κατάργηση βασικών εργατικών, λαϊκών δικαιωμάτων και έχουν οδηγήσει στην πτώχευση του λαού.

Η κατάσταση που βιώνει η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα η νεολαία με την υψηλή ανεργία, την δραματική μείωση μισθών και συντάξεων, την κατάργηση βασικών εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, καθιστά επιτακτικά αναγκαία την ένταση της λαϊκής πάλης για την κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων και την ανατροπή της πολιτικής που φτωχαίνει τον λαό.

Το ΚΚΕ υπογραμμίζει ότι η διέξοδος για το λαό βρίσκεται στην γραμμή κατάργησης των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, της μονομερούς διαγραφής του χρέους, την αποδέσμευση από την ΕΕ, με εργατική, λαϊκή εξουσία, με το λαό ιδιοκτήτη του πλούτου που παράγει, για να αξιοποιηθούν σχεδιασμένα οι μεγάλες αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας μας, να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες.

Η πρόταση νόμου που καταθέτει το ΚΚΕ στην Βουλή και η προσπάθεια που θα καταβάλει να γίνει αυτή κτήμα του εργατικού - λαϊκού κινήματος, είναι μια συμβολή στην πάλη για τα λαϊκά συμφέροντα.

Ταυτόχρονα με την ανάγκη κατάργησης των μνημονίων των δανειακών συμβάσεων και των εφαρμοστικών νόμων, το ΚΚΕ υποστηρίζει ένα συνεκτικό πλαίσιο με σημαντικούς στόχους πάλης που υπηρετούν τα άμεσα λαϊκά συμφέροντα και δίνουν ανακούφιση στον λαό. Σχετικά με τους στόχους πάλης ενδεικτικά αναφέρουμε :

1. Μισθοί, συντάξεις, εργασιακά δικαιώματα.

- Επαναφορά του κατώτερου μισθού της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στα 751 ευρώ μεικτά για όλους, ανεξαρτήτως ηλικίας ως βάση για την υπογραφή νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) με ουσιαστική αύξηση του απαράδεκτα χαμηλού κατώτερου μισθού.
- Υποχρεωτική εφαρμογή των ΣΣΕ για όλους τους εργαζόμενους.
- Εφαρμογή της μετενέργειας μέχρι την υπογραφή νέας ΣΣΕ χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό.
- Πλήρης δυνατότητα μονομερούς προσφυγής των εργαζομένων στον ΟΜΕΔ .
- Κατάργηση της δυνατότητας που καθιερώθηκε για υπογραφή επιχειρησιακών συμβάσεων με μισθούς χαμηλότερους από τις κλαδικές συμβάσεις.
- Κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που προβλέπουν την αύξηση του ορίου απολύσεων καθώς και τη μείωση των αποζημιώσεων.
- Επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Ανάκληση όλων των μειώσεων που επιβλήθηκαν στο δημόσιο τομέα, τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες, με προτεραιότητα στους χαμηλόμισθους.
- Άμεση ανάκληση όλων των μειώσεων που επιβλήθηκαν στις κυρίες και τις επικουρικές συντάξεις τα τελευταία 2,5 χρόνια. Επαναφορά της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης για όλα τα ταμεία.
- Κατάργηση του προεδρικού διατάγματος που εξαίρεσε από τη λίστα των ΒΑΕ μεγάλο αριθμό εργαζομένων.
- Κατάργηση των ελαστικών μορφών εργασίας.
- Όχι στις απολύσεις στο δημόσιο τομέα, όχι στις ιδιωτικοποιήσεις.

2. Φορολογία

- Κατάργηση των αντιλαϊκών φορολογικών μέτρων.
- Αύξηση του αφορολόγητου ορίου για το ζευγάρι 40.000 ευρώ το χρόνο και 5.000 για κάθε παιδί για όλους τους μισθωτούς, αυτοαπασχολούμενους, αγρότες.
- Αναδρομική κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης και του τέλους επιτηδεύματος στο εισόδημα μέχρι 40.000 για το ζευγάρι και 5.000 για κάθε παιδί, καθώς και του ΕΕΤΗΔΕ για την κύρια και την πρώτη εξοχική κατοικία.
- Αναγνώριση των λογιστικών βιβλίων ως μοναδική πηγή προσδιορισμού εισοδήματος των επαγγελματοβιοτεχνών. Κατάργηση περαιώσης και κάθε είδους αντικειμενικών κριτηρίων. Αύξηση του ορίου προσωποκράτησης για χρέη στο Δημόσιο και ειδικά για τους αυτοαπασχολούμενους που έχουν κλείσει την επιχείρησή τους και δεν έχουν άλλα εισοδήματα. Πάγωμα των χρεών χωρίς προσαυξήσεις.
- Κατάργηση των έμμεσων φόρων, ΦΠΑ και ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης και αγροτικής κίνησης στα αγροτικά εφόδια, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, Υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνίας.
- Κατάργηση των φόρων και τελών για Δήμο και ΕΡΤ. Απαγόρευση διά νόμου κάθε πλειστηριασμού κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας και αγροτικής εκμετάλλευσης με σημερινά αντικειμενικά κριτήρια αξίας 300.000 ευρώ και μέχρι 150 τη για τη λαϊκή τετραμελή οικογένεια.
- Φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου με συντελεστή 45% σε διανεμόμενα και αδιανέμητα κέρδη. Κατάργηση του ειδικού φορολογικού καθεστώτος που ισχύει για τους εφοπλιστές.

3. Προστασία των ανέργων

- Χορήγηση επιδόματος ανεργίας σε όλους τους ανέργους για όλη τη διάρκεια της ανεργίας.
- Κατάργηση του νόμου που μειώνει το επίδομα ανεργίας και ουσιαστική αύξηση του.
- Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.
- Χορήγηση δωρεάν κάρτας απεριορίστων διαδρομών στη Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.
- Μείωση των τιμολογίων των ΔΕΚΟ για τους ανέργους κατά 50%.
- Απαγόρευση της διακοπής παροχής νερού, ρεύματος και σταθερού τηλεφώνου.

4. Ασφαλιστικά Ταμεία

- Επαρκής χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων και εξασφάλιση της χορήγησης των συντάξεων και παροχών.
- Κάλυψη, με κρατική χρηματοδότηση, του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που λεηλατήθηκαν από το λεγόμενο κούρεμα ομολόγων που είναι περίπου 14δις ευρώ.

5. Υγεία - Πρόνοια

- Αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας-Πρόνοιας για όλους, με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης.
- Πλήρης, επαρκής χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ, των ασφαλιστικών ταμείων, των δημόσιων νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας, των ιδρυμάτων Πρόνοιας από τον κρατικό προϋπολογισμό.

- Επιστροφή από το κράτος των αποθεματικών που χάθηκαν από το πρόσφατο «κούρεμα».
- Αποπληρωμή όλων των οφειλών από το κράτος για φάρμακα, ιατρικές και εργαστηριακές εξετάσεις, υγειονομικά υλικά, τρόφιμα για νοσοκομεία και άλλα ιδρύματα, των φαρμακοποιών και των γιατρών.
- Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, όλων των ειδικοτήτων στα δημόσια νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας και ιδρύματα Πρόνοιας. Στελέχωση με μόνιμο προσωπικό και εξοπλισμός των δημοτικών ιατρείων για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών σε όλους, ιδιαίτερα των άπορων κατοίκων και των μεταναστών.
- Κατάργηση των πληρωμών εισιτηρίων, συμμετοχών για ιατρικές, εργαστηριακές εξετάσεις και θεραπείες, της παρακράτησης των συντάξεων των χρονίως πασχόντων για πληρωμή των ιδρυμάτων που νοσηλεύονται.
- Εξασφάλιση από το κράτος της πλήρους και επαρκούς τροφοδοσίας των δημόσιων μονάδων Υγείας - Πρόνοιας σε φάρμακα, υγειονομικό και αναλώσιμο υλικό, αντιδραστήρια, υλικά χειρουργείου και τρόφιμα.
- Κατάργηση της πληρωμής του 15% από τους ασθενείς για τις εργαστηριακές και διαγνωστικές εξετάσεις στο συμβεβλημένο με τον ΕΟΠΥΥ πρωτοβάθμιο ιδιωτικό τομέα και το ίδιο να γίνει (κατάργηση του 15%) και για τα ασφαλιστικά ταμεία προς τα ιδιωτικά νοσοκομεία και μαιευτήρια.
- Εξασφάλιση με ευθύνη του κράτους της έγκαιρης και επαρκούς τροφοδοσίας σε όλα τα φάρμακα. Κρατική χρηματοδότηση για δωρεάν διάθεση των ειδικών φαρμάκων και των φαρμάκων για τις συνοδούς νόσους, τα συμπληρώματα διατροφής, το υγειονομικό και αναλώσιμο υλικό από τα δημόσια νοσοκομεία, τα Κέντρα Υγείας και τις μονάδες του ΑμΕΑ, στους χρονίως πάσχοντες και στα ΑμΕΑ. Κρατική χρηματοδότηση για δωρεάν ΕΟΠΥΥ, στους χρονίως πάσχοντες και στα ΑμΕΑ. Κρατική χρηματοδότηση για διάθεση των φαρμάκων με προτεραιότητα στους ανέργους, ανασφάλιστους Έλληνες και μετανάστες, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους φτωχούς αγρότες και στους αυτοαπασχολούμενους που έχουν κλείσει τις επιχειρήσεις τους.
- Κρατική χρηματοδότηση για τη λειτουργία όλων των ειδικών σχολείων, με πλήρη και ποιοτική παροχή τροφής.
- Άμεση καταβολή όλων των επιδομάτων σε ΑμΕΑ και χρονίως πάσχοντες χωρίς περικοπές και καθυστερήσεις.
- Καμία περικοπή αλλά αύξηση των επιδομάτων στις πολύτεκνες και μονογονεϊκές οικογένειες και της κοινωνικής σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας.

6. Κοινωνικά δικαιώματα

- Επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας με επαναφορά και διεύρυνση όλων των παροχών.
- Να μην κλείσει κανένας παιδικός σταθμός, να αξιοποιηθούν κατάλληλα δημόσια και δημοτικά κτίρια, να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό για την κάλυψη όλων των αναγκών.
- Εγγραφή όλων των παιδιών στους παιδικούς σταθμούς χωρίς περιορισμούς, κατάργηση των τροφείων και παροχή επαρκούς και ποιοτικής τροφής.

Β. Επί των άρθρων

Με το άρθρο 1:

1) Με την παράγραφο 1:

α) Καταργείται ο νόμος 3845/2010 και τα Παραρτήματά του. Ο πιο πάνω νόμος ο οποίος περιλαμβάνει ως Παράρτημα III το «ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ», το οποίο αποτελεί το κύριο μέρος του «Μνημονίου Συνεννόησης», μεταξύ της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

β) Ομοίως καταργείται και αυτό καθαυτό το κείμενο του «Μνημονίου Συνεννόησης», το οποίο υπεγράφη στις 3 Μαΐου 2010, καθώς επίσης και κάθε αναθεώρησή του.

Το ΜΝΗΜΟΝΙΟ Ι περιελάμβανε τρεις (3) βασικές ενότητες:

Πρώτη ενότητα η λεγόμενη «δημοσιονομική πειθαρχία». Που σημαίνει το σφαγιασμό του λαϊκού εισοδήματος και των συντάξεων στο όνομα της μείωσης των δημοσιονομικών δαπανών, μαζικές απολύσεις επίσης στο δημόσιο τομέα, την μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση αλλά και υποβάθμιση των υπηρεσιών στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια, την επέκταση της δράσης του ιδιωτικού επιχειρηματικού κεφαλαίου σε νέους τομείς, όπως η διαχείριση των υδάτινων πόρων, την αύξηση της κατεξοχήν αντιλαϊκής έμμεσης φορολογίας.

Δεύτερη ενότητα η επιβολή εισοδηματικής και κοινωνικής πολιτικής που υπηρετούν την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου, μέσα από την προώθηση των ανταγωνιστικών αλλαγών. Που σημαίνει χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων, λεγόμενων «διαρθρωτικών αλλαγών». Που σημαίνει χτύπημα των συντάξεων, την μείωση των μισθών, την περαιτέρω επέκταση και γενίκευση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, την μείωση των συντάξεων και την μετατροπή τους σε επιδόματα φτώχειας, την αύξηση των ορίων ηλικίας και χειροτέρευση των προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση, τον σφαγιασμό των βαρέων και ανθυγιεινών, την μείωση της κρατικής και εργοδοτικής συμμετοχής στα ασφαλιστικά ταμεία, την περαιτέρω απελευθέρωση των αγορών και προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου.

Τρίτη ενότητα η στήριξη, άμεση και έμμεση των κεφαλαιοκρατών, με πολλούς τρόπους, μεταξύ των οποίων και η θωράκιση του χρηματοπιστωτικού τους συστήματος.

2) Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η Ελλάδα παύει να δεσμεύεται έναντι οποιουδήποτε από το περιεχόμενο του μνημονίου Ι όπως αυτό ισχύει και όπως αναθεωρήθηκε.

3) Με την παράγραφο 3 προτείνεται η κατάργηση και μιας σειράς εφαρμοστικών του ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ Ι («μνημονιακών») νόμων, με ιδιαίτερη έμφαση σε εκείνους που επέφεραν περαιτέρω ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις, περαιτέρω χτύπημα στα ασφαλιστικά-συνταξιοδιοτικά δικαιώματα, την προώθηση των αντιλαϊκών πολιτικών στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας. Ειδικότερα, προτείνεται η κατάργηση των πιο κάτω νόμων:

A) Αναφορικά με τα εργασιακά δικαιώματα:

N. 3845/2010, ο οποίος, μεταξύ άλλων προβλέπει:

- * Μείωση των αποδοχών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα κατά 3%
- * Κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού για όλους τους εργαζομένους στο δημόσιο τομέα
- * Περαιτέρω μείωση των επιδομάτων κατά 8% στο σύνολο των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα
- * Απασχόληση στο δημόσιο τομέα ηλικιωμένων ανέργων (55-64 ετών) μέσω γραφείων «ενοικίασης» προσωπικού, που επιχορηγούνται από το κράτος.
- * Αντικατάσταση του επιδόματος ανεργίας με την «επιταγή επανένταξης» των ανέργων, για την απασχόλησή τους σε επιδοτούμενες επιχειρήσεις
- * Κατάργηση της ευνοϊκότερης ρύθμισης υπέρ των μισθωτών, σε περίπτωση που ισχύουν ταυτόχρονα όροι διαφορετικών συλλογικών συμβάσεων

N. 3863/2010, ο οποίος, μεταξύ άλλων, προβλέπει:

- * Καθιέρωση της ειδικής σύμβασης μαθητείας για νέους ηλικίας 15-18 ετών, με αμοιβή το 70% του γενικού κατώτατου μισθού.
- * Μείωση κατά 20% της αμοιβής της υπερεργασίας και κάθε μορφής υπερωριακής απασχόλησης.
- * Μείωση μέχρι και κατά ¾ του χρόνου προειδοποίησης της απόλυσης, με συνέπεια, σε περίπτωση έγκαιρης προειδοποίησης να δίνεται μόνο η μισή αποζημίωση απόλυσης
- * Διευκόλυνση των ατομικών απολύσεων, μέσα από την επέκταση του χρονικού διαστήματος μέσα στο οποίο ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει την αποζημίωση απόλυσης.
- * Αύξηση των ορίων των ομαδικών απολύσεων, με καθιέρωση της δυνατότητας 6 (από 4) απολύσεων μηνιαία για επιχειρήσεις με 20-150 εργαζομένους, καθώς και ορίου 5% (από 2%) απολύσεων για επιχειρήσεις με πάνω από 150 εργαζομένους (ήταν 2% για επιχειρήσεις με πάνω από 200 εργαζομένους)

N. 3871/2010, με τον οποίο επιβλήθηκε απαγόρευση οποιασδήποτε μισθολογικής αύξησης μέσω προσφυγής στον ΟΜΕΔ, για την περίοδο 2010-2012, που ήταν μεγαλύτερη της αύξησης που ορίζε η ΕΓΣΣΕ στην ίδια περίοδο,

N. 3899/2010, ο οποίος, μεταξύ άλλων, προβλέπει:

- * Επέκταση της δοκιμαστικής περιόδου από 2 στους 12 μήνες για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα
- * Επέκταση της ανώτατης διάρκειας εργασίας μέσω γραφείων «ενοικίασης» από τους 18 στους 36 μήνες.

- * Επέκταση της ανώτατης διάρκειας της επιβαλλόμενης εκ περιτροπής εργασίας από 6 σε 9 μήνες κατ' έτος
- * Κατάργηση της προσαύξησης στο ωρομήσθιο της μερικής απασχόλησης σε περίπτωση υπερωρίας και απασχόλησης με εβδομαδιαία εργασία κάτω των 20 ωρών.
- * Εισαγωγή των «ειδικών» επιχειρησιακών ΣΣΕ, με δυνατότητα απόκλισης από τις κλαδικές ΣΣΕ μέχρι το επίπεδο της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.
- * Μείωση κατά 10% των αποδοχών των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ, για όσους αμείβονταν με αποδοχές άνω των 1.800 ευρώ

N. 3979/2011, ο οποίος, μεταξύ άλλων, προέβλεπε την αύξηση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας στο δημόσιο και ο ενιαίος ορισμός αυτού σε 40 ώρες, χωρίς αντίστοιχη αύξηση του μισθού

N. 4024/2011, ο οποίος, μεταξύ άλλων προβλέπει:

- * Εισαγωγή εργασιακών καθεστώτων που ανοίγουν το δρόμο για απολύσεις στο Δημόσιο (Εργασιακή Εφεδρεία, Προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα).
- * Ένταξη στο καθεστώς της εργασιακής εφεδρείας των εργαζομένων που απασχολούνται στο δημόσιο με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Μετά το πέρας της εφεδρείας, προβλέπεται απόλυση, χωρίς αποζημίωση.
- * Εισαγωγή του νέου μισθολογίου στο δημόσιο, από 1.11.2011, που οδήγησε στην τεράστια μείωση των μισθών των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, με ταυτόχρονη σύνδεση του μισθού με το νέο βαθμολόγιο
- * Μη ισχύς, μέχρι το τέλος του 2012, της αρχής της υποχρεωτικής εφαρμογής και επέκτασης των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών ΣΣΕ, που ίσχυε μέχρι τότε.

Β) Αναφορικά με τα συνταξιοδοτικά-ασφαλιστικά δικαιώματα

N. 3845/2010 και 3847/2010 οι οποίοι προβλέπουν:

- * Την κατάργηση της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης των συνταξιούχων όλων των ασφαλιστικών ταμείων, πλην ΟΓΑ

N. 3863/2010 και 3865/2010, οι οποίοι, μεταξύ άλλων, προβλέπουν:

- * Επιπλέον χαράτσια στις συντάξεις του δημοσίου και των λοιπών ασφαλιστικών ταμείων, που αφορούν στην καθιέρωση της λεγόμενης «εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων»,
- * Την προώθηση περαιτέρω αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, με βασικούς άξονες α) Την αύξηση στα 40 χρόνια εργασίας για δικαιώματα στην πλήρη σύνταξη, β) Την αύξηση του γενικού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια για όλους και γ) Την ριζική μείωση των μελλοντικών συντάξεων μέσα από τον νέο τρόπο υπολογισμού τους και τους νέους συντελεστές αναπλήρωσης

* Άνοιξε ο δρόμος για τον σφαγιασμό των βαρέων και ανθυγειεινών επαγγελμάτων (ν. 3863/2010)

Γ) Αναφορικά με τον τομέα της υγείας και πρόνοιας

N. 3918/2011, ο οποίος, μεταξύ άλλων, προβλέπει:

Την δημιουργία του ΕΟΠΥΥ ο οποίος αποτελεί τον φορέα προώθησης των ενιαίων και ελάχιστων δημοσίων παροχών υγείας σε όλους τους ασφαλισμένους των εντασσόμενων σε αυτόν φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Την συγχώνευση και ουσιαστικά κατάργηση των 5 νοσοκομείων του ΙΚΑ.

Την καθιέρωση επικουρικού προσωπικού σε προνοιακά ιδρύματα.

Με άλλες υπουργικές αποφάσεις προωθήθηκαν: ο ενιαίος κανονισμός παροχών του ΕΟΠΥΥ με δραστική περικοπή των παροχών σε υπηρεσίες υγείας, υγειονομικού και αναλώσιμου υλικού, Επιδόματα (πχ τοκετού) φάρμακα κλπ. καθιερώθηκε η συμμετοχή κατά 15% των ασφαλισμένων για εξέταση στον συμβεβλημένο με τον ΕΟΠΥΥ ιδιωτικό τομέα.

Επίσης εφαρμόστηκαν τα κλειστά ενοποιημένα νοσήλεια (KEN) που αύξησαν έως και 35% τις τιμές που πωλούν τα δημόσια και ιδιωτικά νοσοκομεία τις υπηρεσίες και καλούνται να πληρώσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, με προσαύξηση κατά 20% στα KEN για τον ιδιωτικό τομέα.

N. 4025/2011, που, μεταξύ άλλων, προέβλεψε τη συγχώνευση ή κατάργηση των 46 από τις 94 δομές πρόνοιας.

Την αξιοποίηση των δημοσίων νοσοκομείων από τους ιδιώτες γιατρούς, την επέκταση της επιχειρηματικής δράσης στην υγεία με την δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών μονάδων ημερήσιας νοσηλείας, την ένταξη στα δημόσια νοσοκομεία των κέντρων Φυσικής και Ιατρικής αποκατάστασης με δυνατότητα λειτουργίας τους και σε επιχειρηματική βάση.

Δ) Αναφορικά με πρόσθετα φορολογικά βάρη σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων

N. 3845/2010, με τον οποίο προβλέφθηκε:

* Η αύξηση του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ από το 21% στο 23% και του μειωμένου συντελεστή από το 10% στο 11%.

* Η αύξηση των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα και τα ποτά.

* Η αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στη βενζίνη, το DIESEL, το φωτιστικό πετρέλαιο και το βιοντήζελ

N. 4021/2012 (ΆΡΘΡΟ 53)

Με αυτό το άρθρο επιβλήθηκε υπέρ του Δημοσίου το Ειδικό Τέλος Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών, το γνωστό «χαράτσι μέσω της ΔΕΗ».

Ε) Αναφορικά με την προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος

N. 3864/2010

Με το συγκεκριμένο νόμο ιδρύεται το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, κατ' εφαρμογή των προβλέψεων του Ν.3845/2010 με τον οποίο κυρώθηκε το Μνημόνιο Συνεννόσης (Μνημόνιο I).

Σε σχέση με τον χαρακτήρα του Ταμείου επισημαίνεται ότι μολονότι συνιστά ΝΠΙΔ εντούτοις απολαμβάνει όλες τις διοικητικές, οικονομικές, δικαστικές ατέλειες του δημοσίου, απαλλασσόμενο από κάθε άμεση ή έμμεση φορολογία. Ταυτοχρόνως, προβλέπεται η εξασφάλισή του από κάθε ζημία, δεδομένου ότι σε τυχόν αδυναμία μίας τράπεζας να εξαγοράσει στη λήξη της πενταετίας τις μετοχές της, τότε προβλέπεται η αυτοδίκαιη κρατικοποίηση της τράπεζας, άλλως η κοινωνικοποίηση των ζημιών της, σε βάρος του ελληνικού λαού.

N. 4021/2012

Με τον συγκεκριμένο νόμο, εκτός του ότι νομοθετήθηκαν μια σειρά ρυθμίσεις που αφορούν την εποπτεία-στήριξη των πιστωτικών ιδρυμάτων, περαιτέρω ψηφίστηκαν και τα ακόλουθα:

A) Η κύρωση i) της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) μαζί με τα τρία παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 16 Ιουνίου 2010, ii) η τροποποίηση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) με τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 30 Ιουνίου 2011 και iii) η τροποποίηση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) με τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε την 1^η Σεπτεμβρίου 2011.

B) Εκτεταμένες τροποποιήσεις του Ν. 3864/2010.

ΣΤ) Αναφορικά με την απελευθέρωση επαγγελμάτων και υπηρεσιών

N. 3887/2010

Πρόκειται για το Νόμο με τον οποίο ουσιαστικά απελευθερώνονται οι οδικές εμπορευματικές μεταφορές, στην κατεύθυνση της μεγαλύτερης «ανταγωνιστικότητας» και στα πλαίσια των σχετικών ευρωενωσιακών επιταγών και η οποία εκδηλώνεται με τη συνολική αναδιάρθρωση του κλάδου των οδικών μεταφορέων με βασικές κατευθύνσεις την απελευθέρωση του αριθμού των χορηγούμενων αδειών Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτων και την απελευθέρωση του κομίστρου. Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση ουσιαστικά όλος ο κλάδος

παραδίδεται βορά στη μονοπώληση, στη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση, με άμεση συνέπεια τον εξοβελισμό χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων από το επάγγελμα, τη μισθωτοποίηση κάποιων άλλων, με μισθούς πείνας, την ίδια την υποβάθμιση των μεταφορικών υπηρεσιών, το δε κόστος της απελευθέρωσης θα το επωμιστεί για ακόμη μία φορά ο ελληνικός λαός.

N. 3919/2011

Πρόκειται για το Νόμο απελευθέρωσης των λεγομένων «κλειστών» επαγγελμάτων, η οποία εκδηλώνεται με την άρση των περιορισμών πρόσβασης και άσκησης επαγγελμάτων, με ειδικές προβλέψεις για τα επαγγέλματα του δικηγόρου, του συμβολαιογράφου, του μηχανικού και του νόμιμου ελεγκτή. Στην πραγματικότητα η απελευθέρωση των επαγγελμάτων συνδέεται με τη δυνατότητα διείσδυσης του μεγάλου κεφαλαίου και σε νέους τομείς, όπως είναι εκείνη των υπηρεσιών. Η συγκεκριμένη διαδικασία οδηγεί «στο ξεκλήρισμα και στην προλεταριοποίηση των αυτοπασχολούμενων, των επαγγελματιών, στην πλήρη αποσύνδεση, αλλά και υποβάθμιση του πτυχίου και την αποσύνδεση του από τα επαγγελματικά δικαιώματα, σε φτηνό, ευέλικτο, ανασφάλιστο και χωρίς δικαιώματα εργατικό δυναμικό για το μεγάλο κεφάλαιο».

Με την ίδια παράγραφο 3 προτείνεται η κατάργηση κάθε άλλης διάταξης ουσιαστικού δικαίου με κανονιστικό περιεχόμενο (όπως υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ν. 3845/2010 (που περιλαμβάνει το ΜΝΗΜΟΝΙΟ I) και των λοιπών εφαρμοστικών αυτού του ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ νόμων.

Με την παράγραφο 4 καταγγέλλεται μονομερώς τη από 8 Μαΐου 2010 Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης που υπεγράφη στα πλαίσια του προαναφερομένου «Μνημονίου Συνεννόησης»

Με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι η Ελλάδα παύει αυτοδίκαια να δεσμεύεται έναντι οποιουδήποτε από το περιεχόμενο την πιο πάνω Δανειακής Σύμβασης.

Άρθρο 2

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση επιδιώκεται η κατάργηση του Ν. 3985/2011, που αφορά το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, οι εφαρμοστικοί του Νόμοι, καθώς και κάθε άλλη διάταξη ουσιαστικού δικαίου με κανονιστικό περιεχόμενο, που έχει θεσπιστεί κατ' εξουσιοδότηση του ως άνω Ν. 3985/2011, καθώς και των εφαρμοστικών αυτού νόμων. Επισημαίνεται όλως ενδεικτικώς η κατάργηση των εφαρμοστικών του Ν. 3985/2011, των Ν. 3986/2011, 4021/2011, 4038/2012, 4047/2012 κλπ.

Ειδικότερα:

1) Με το Ν. 3985/2011 εγκρίθηκε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, με το οποίο τέθηκαν οι βασικοί άξονες δημοσιονομικής προσαρμογής για το

χρονικό διάστημα 2012-2015, δια της εφαρμογής μίας σειράς μέτρων αντιλαϊκού προσανατολισμού. Χαρακτηριστικά επισημαίνονται οι παραδοχές που αφορούν α) στη μείωση του προσωπικού στο δημόσιο τομέα κατά 100.000 περίπου υπαλλήλους, μέσω κυρίως του περιορισμού των προσλήψεων, στη δραστική μείωση των συμβασιούχων, της εφαρμογής προγραμμάτων εθελουσίας μερικής απασχόλησης στο δημόσιο, καθώς και προγραμμάτων μακροχρόνιας άδειας άνευ αποδοχών και β) στη μείωση της μισθολογικής δαπάνης, μέσω κυρίως από την περικοπή μισθών, την αναστολή χορήγησης της μισθολογικής ωρίμανσης, την αύξηση των ωρών εργασίας από 37,5 σε 40, χωρίς αύξηση των αποδοχών, τη δραστική μείωση των δαπανών για υπερωρίες και άλλες πρόσθετες αμοιβές.

Περαιτέρω, προβλέπονται μία σειρά αντιδραστικές παρεμβάσεις στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης με τη μείωση της ιατροφαρμακευτικής δαπάνης και των λοιπών κοινωνικών δαπανών, που εμπεριέχει τη μείωση των συντάξεων, μέσω της επιβολής ειδικών εισφορών στους συνταξιούχους. Επιπλέον, προβλέπεται η επιβολή χαρατσιών στο εισόδημα δημοσίων υπαλλήλων και ελεύθερων επαγγελματιών, η αύξηση ασφαλιστικών εισφορών, η θέσπιση φορολογικών μέτρων, όπως η αύξηση των άμεσων και έμμεσων φόρων, η επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα και ειδικού τέλους στους ελεύθερους επαγγελματίες, η αύξηση των τελών κυκλοφορίας κλπ.

Τέλος, ιδιαίτερη αξία προσλαμβάνουν οι προβλέψεις για ένα διευρυμένο πρόγραμμα εκποίησης της δημόσιας περιουσίας που εκτείνεται σε όλο το φάσμα των δημοσίων επιχειρήσεων. Ενδεικτικά αναφέρεται το συνολικό ξεπούλημα του ΟΤΕ, ΕΑΣ, Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου, ΔΕΠΑ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΕΛΒΟ, ΕΛΠΕ, Λιμανιών, Αυτοκινητοδρόμων, κοιτασμάτων φυσικού αερίου στην Καβάλα κλπ.

2. Οι σχετικές προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου έτυχαν ουσιαστικής εφαρμογής δια μίας σειράς νομοθετικών ρυθμίσεων που βρίσκονται διάσπαρτες σε μία πλειάρδα νομοθετημάτων. Παρά ταύτα ο Ν. 3986/2011 συνιστά το πιο αντιπροσωπευτικό νομοθετικό κείμενο που ενσωματώνει ένα σημαντικό κομμάτι των μέτρων εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου και δη σε τομείς όπως οι εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά δικαιώματα και η φορολογία. Ενδεικτικά αναφέρονται τα κάτωθι:

α) Ιδρυση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου.

β) Μείωση του αφορολόγητου ορίου από τις 12.000 ευρώ στις 8.000 ευρώ, ενώ ταυτόχρονα μειώνονται οι φορολογικές εκπτώσεις για τα παιδιά των φορολογουμένων.

γ) Αύξηση των αντικειμενικών δαπανών διαβίωσης, δια της θεσμοθέτησης τεκμηρίων κατοικίας (έστω μισθωμένης), ΙΧ κλπ.

δ) Επιβολή ειδικής εισφοράς «αλληλεγγύης» ίση με το 1% για εισοδήματα από 12.000 - 15.000 και μετέπειτα κλιμάκωση.

ε) Επιβολή «πρόσθετης εισφοράς» από 6% έως 14% σε συνταξιούχους Δημοσίου, NAT και φορέων κοινωνικής ασφάλισης μέχρι 60 ετών.

στ) Επιβολή ειδικής εισφοράς για όλες τις επικουρικές συντάξεις άνω των 300 ευρώ το μήνα, με κλιμάκωση από 3% έως 10%. Επίσης μείωση των επικουρικών συντάξεων κατά 15%

σε Ταμεία πρώην ΔΕΚΟ και μείωση της επικουρικής του ΕΤΕΑΜ κατά 30% για το τμήμα της σύνταξης άνω των 150 ευρώ.

ζ) Επιβολή κατά κεφαλήν «τέλους άσκησης επιτηδεύματος» για τους αυτοαπασχολούμενους, ανερχόμενο σε 500 ευρώ για εκείνους που δραστηριοποιούνται στα μεγάλα αστικά κέντρα και σε 400 ευρώ για τους υπόλοιπους.

η) Σταδιακή κατάργηση του μειωμένου φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης.

θ) Αύξηση του ΦΠΑ στον κλάδο εστίασης και ταυτόχρονη υπαγωγή στο 23% των εμφιαλωμένων νερών και αναψυκτικών.

ι) Επιβολή ειδικού φόρου στο φυσικό αέριο των νοικοκυριών, αύξηση των ειδικών φόρων σε τσιγάρα, των τελών των ΙΧ, ενώ μειώθηκε το αφορολόγητο όριο για το ΦΑΠ στα 200.000 ευρώ από τα 400.000 ευρώ που ήταν.

ια) Επέκταση της ανώτατης διάρκειας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου μετά από 3 διαδοχικές ανανεώσεις από τους 24 στους 36 μήνες, με ταυτόχρονη δυνατότητα άρσης του περιορισμού των 36 μηνών στην περίπτωση που ο εργοδότης επικαλεστεί «αντικειμενικούς λόγους».

ιβ) Ενίσχυση της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, με την αύξηση του ημερήσιου χρόνου υπερωριακής απασχόλησης για διάστημα έξι μηνών, χωρίς να αμείβεται αντίστοιχα ως υπερωριακή απασχόληση.

ιγ) Περιορισμός των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, με ταυτόχρονη εισαγωγή του καθεστώτος της εργασιακής εφεδρείας.

ιδ) Μείωση της επιδότησης των ανέργων σε 450 ημερήσια επιδόματα ανά τετραετία από το 2011 και σε 400 κατά το διάστημα 2012-2015.

ιε) Θεσμοθέτηση της δυνατότητας σύναψης από νέους 18-24 ετών σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου με αποδοχές μικρότερες έως 20% από τις προβλεπόμενες για νεοπροσλαμβανόμενους.

ιστ) Καθιέρωση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ποσοστού 2% επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων όλων των μισθοδοτούμενων υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ κλπ.

ιζ) Καθιέρωση ειδικής εισφοράς ποσοστού 1% επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων των ασφαλισμένων του ΤΠΔΥ πέραν των προβλεπομένων, υπέρ του ΤΠΔΥ, για όσους δε δεν είναι ασφαλισμένοι στο ΤΠΔΥ η εισφορά δίδεται υπέρ του ΟΑΕΔ.

Άρθρο 3

Στη συνέχεια του ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ Ι και της 1^{ης} Σύμβασης <<Δανειακής Διευκόλυνσης>>, ύψους 80.000.000 ευρώ, πρωθήθηκε, σε συνεργασία με την Ε.Ε., την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, το <<κούρεμα >> του ελληνικού χρέους, μέσα από μια διαδικασία ανταλλαγής ομολόγων και νέες

δανειακές συμβάσεις . Ως προϋπόθεση για την προώθηση της όλης διαδικασίας, προωθήθηκε η υπογραφή ενός MNHMONIOY II, το οποίο, στη συνέχεια του MNHMONIOY I, επιφέρει ακόμα μεγαλύτερο τσάκισμα στα δικαιώματα και την ζωή της εργατικής τάξης και των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων, και μάλιστα τσάκισμα διάρκειας 30 ετών, επιχειρώντας να τους δώσει το τελειωτικό χτύπημα, προκειμένου το κεφάλαιο και οι επιχειρηματικοί όμιλοι να ξεπεράσουν την καπιταλιστική κρίση.

Με το άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α' του ν. 4046/2012 πέρασε από την βουλή η έγκριση του σχεδίου νέου αυτού Μνημονίου Συνεννόησης (MNHMONIO II), και στη συνέχεια υπεγράφη αυτό καθαυτό το σχετικό Μνημόνιο.

Ως απαραίτητο προαπαιτούμενο για την εκταμίευση των ενισχύσεων από την Ε.Ε. στα πλαίσια της προώθησης του σχεδίου ανταλλαγής ομολόγων, για το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους, με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012, προωθήθηκαν ως διατάξεις με άμεση νομική ισχύ και προς άμεση εφαρμογή, οι διατάξεις του νέου MNHMONIOY II, που αφορούσαν το παραπέρα τσάκισμα των μισθών, των συλλογικών συμβάσεων και των εργασιακών σχέσεων. Συγκεκριμένα, προωθήθηκαν οι πιο κάτω ρυθμίσεις:

* Μείωση του γενικού κατώτατου μισθού κατά 22% και κατάργηση της ΕΓΣΣΕ 2010-2012. Ο βασικός μικτός μισθός από 751 ευρώ πήγε στα 586 ευρώ. Το μεροκάματο από 33,57 ευρώ μικτά πήγε στα 26,18 ευρώ μικτά. Μείωση του γενικού κατώτατου μισθού κατά 32% για τους νέους μέχρι 25 ετών και για τους μαθητευόμενους. Από 751 ευρώ μικτά στα 511 ευρώ μεικτά. Το μεροκάματο από 33,57 ευρώ μεικτά πήγε στα 22,83 ευρώ μεικτά.

* Οι παραπάνω μειώσεις γίνονται μονομερώς από τον εργοδότη, χωρίς την συναίνεση των εργαζομένων.

* Μείωση του χρόνου μετενέργειας, μετά τη λήξη της ΣΣΕ, από 6 σε 3 μήνες. Από εκεί και πέρα διατηρούνται πλέον μόνο ο βασικός μισθός και τέσσερα επιδόματα, εφόσον προϋπάρχουν. Οι υπόλοιποι όροι των προηγούμενων ΣΣΕ καταργούνται μονομερώς από τον εργοδότη. Πρόκειται για ρυθμίσεις που πετσοκόβουν τους μισθούς μέχρι και 40%.

* Κατάργηση του δικαιώματος για μονομερή προσφυγή στη διαιτησία μετά από την άρνηση της πρότασης του μεσολαβητή και καθιέρωση της από κοινού προσφυγής (εργαζομένων και εργοδοτών) σε αυτήν. Έτσι, τα συνδικάτα δεν θα μπορούν πλέον να προσφεύγουν στον ΟΜΕΔ χωρίς την σύμφωνη γνώμη του εργοδότη.

* Περιορισμός της διαιτητικής απόφασης στον καθορισμό του βασικού μισθού και ημερομισθίου.

* Πάγωμα των αυξήσεων σε μισθούς και ωριμάνσεις μέχρι τη μείωση του ποσοστού ανεργίας στη χώρα κάτω από το 10%. * Κατάργηση της μονιμότητας στις πρώην ΔΕΚΟ.

Στο ίδιο το πιο πάνω άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 4046/2012, προβλέπεται η έκδοση αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, με τις οποίες θα ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα αναγκαία για την εφαρμογή των αμέσως πιο πάνω περιγραφέντων βαθειά αντεργατικών ρυθμίσεων του Μνημονίου, που έχουν άμεση νομική ισχύ και εφαρμογή. Στα πλαίσια αυτά, πράγματι εκδόθηκε η υπ. αριθμ. 6/28.2.2012 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 38^Α/28.2.2012),

με την οποία διευκρινίστηκαν (κατά αντεργατικό επίσης τρόπο) ζητήματα που αφορούσαν τις πιο πάνω ρυθμίσεις.

Το Μνημόνιο Συνεννόησης (MNHMONIO I), που το κύριο μέρος του περιλήφθηκε ως Παράρτημα στο ν. 3845/2010 και στη συνέχεια υπογράφηκε στις 3 Μαΐου 2010, το οποίο στη συνέχεια αναθεωρήθηκε κατόπιν συμφωνιών της ελληνικής κυβέρνησης με την Τρόικα, αποτέλεσε το προαπαιτούμενο για τη σύναψη της «Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης», ύψους 80.000.000 ευρώ, η οποία υπεγράφη στις 8 Μαΐου 2010, μεταξύ της Ελλάδας και της Τράπεζας της Ελλάδας με τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης, σε διακυβερνητικό πλαίσιο μέσω συγκεντρωτικών διμερών δανείων.

Στην συνέχεια και επειδή η κρίση συνέχισε να βαθαίνει αποφασίσθηκε ανάμεσα στην Ελληνική Κυβέρνηση, τα όργανα της ΕΕ και το ΔΝΤ το λεγόμενο κούρεμα του χρέους που συνοδεύθηκε με νέα, ακόμη πιο δυσβάστακτα βάρη για τα λαϊκά στρώματα.

Με τον ν. 4046/2012 (άρθρο 1 παρ. 1 και υποταράγμαφοι α έως δ) προωθήθηκε η έγκριση των Σχεδίων ενός πακέτου τεσσάρων συμβάσεων, όπως αυτές περιγράφονται στις αντίστοιχες διατάξεις, στα πλαίσια της «χρηματοδοτικής διευκόλυνσης», για την υλοποίηση του «κουρέματος» του ελληνικού χρέους.

Επίσης, με την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012 δόθηκε η εξουσιοδότηση προς τον Έλληνα υπουργό Οικονομικών να υπογράψει με το ΕΤΧΣ και την Τράπεζα της Ελλάδας τη Σύμβαση παροχής Διευκόλυνσης για την Ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών.

Στην παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012 ορίζεται ότι το σύνολο των πιο πάνω συμβάσεων, ισχύουν από την ημερομηνία υπογραφής τους.

Στις 1 Μαρτίου 2012 υπογράφηκαν όλες οι συμβάσεις, τα Σχέδια των οποίων είχαν εγκριθεί με τις προαναφερθείσες διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4046/2012, καθώς και η πιο πάνω αναφερθείσα Σύμβαση Διευκόλυνσης για την Ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών.

Με το άρθρο 2 του ν. 4046/2012, στα πλαίσια του «κουρέματος» του ελληνικού χρέους, μέσα από την διαδικασία αντικατάστασης των ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου με νέους τίτλους, καθορίστηκαν ρυθμίσεις για την μεταφορά των νέων τίτλων στους δικαιούχους τους.

Επίσης, με το άρθρο 3 του ν. 4046/2012, ρυθμίστηκαν ορισμένα φορολογικού χαρακτήρα ζητήματα σχετικά με την πιο πάνω ανταλλαγή των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου.

Στο ίδιο αυτό άρθρο 3 του ν. 4046/2012 (παρ. 8 και 9) συμπεριλήφθηκαν και οι εξής απαράδεκτες διατάξεις. Η μία εξ' αυτών, ανέθετε στην Τράπεζα της Ελλάδας, ως διαχειριστή του Κοινού Κεφαλαίου των Ν.Π.Δ.Δ. (π.χ. Νοσοκομεία, ΑΕΙ) και των Ασφαλιστικών Φορέων (Ασφαλιστικά Ταμεία), να αποφασίζει την συμμετοχή αυτού του κεφαλαίου στο πρόγραμμα ανταλλαγής τίτλων του ελληνικού δημοσίου, παρέχοντας ταυτόχρονα πλήρη ασυλία στα στελέχη της ΤτΕ που θα ασκούσαν την πιο πάνω αρμοδιότητα. Με την άλλη διάταξη εξασφαλίστηκε, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης νόμου ή καταστατικού, η παροχή της αρμοδιότητας της λήψης απόφασης για συμμετοχή στο πρόγραμμα ανταλλαγής τίτλων του ελληνικού δημοσίου των ημεδαπών Ν.Π.Δ.Δ. και Ασφαλιστικών Φορέων, αποκλειστικά στο συλλογικό όργανο διοίκησης των πιο πάνω νομικών προσώπων,

εξασφαλίζοντας παράλληλα στα πρόσωπα που θα συμμετείχαν στα πιο πάνω συλλογικά όργανα και στην λήψη της πιο πάνω απόφασης περί συμμετοχής στο πρόγραμμα ανταλλαγής των ομολόγων πλήρη ασυλία (απαλλαγή από ευθύνη, ποινική, αστική, διοικητική ή άλλη)

Με την εφαρμογή των πιο πάνω απαράδεκτων ρυθμίσεων, σε συνδυασμό με την ισχύ των κανόνων που θεσπίστηκαν με τον ν. 4050/2012, όπως θα αναφέρουμε πιο κάτω, «κουρεύτηκαν» σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50% τα κεφάλαια που διέθεταν τα πιο πάνω Ν.Π.Δ.Δ. (Νοσοκομεία, ΑΕΙ, Ασφαλιστικά Ταμεία κλπ), δημιουργώντας τεράστια προβλήματα επιβίωσής τους και μάλιστα στα πλαίσια της εντεινόμενης οικονομικής κρίσης και της δραματικής μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης προς αυτά.

Στη συνέχεια, με τις διατάξεις του νόμου 4050/2012 προωθήθηκαν ρυθμίσεις που αποσκοπούσαν στην αποτελεσματικότερη και με λιγότερους, για τους πιστωτές, κραδασμούς, εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους, μέσα από την θεσμοθέτηση ομοιόμορφων κανόνων συλλογικής δράσης για την αντικατάσταση των τίτλων που κατέχουν, τίτλων που έχουν εκδοθεί ή έχουν την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, στα πλαίσια του προγράμματος ανταλλαγής ομολόγων.

Επίσης, με το ν. 4060/2012, κυρώθηκε η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, με την οποία εγκρίθηκε το σχέδιο της «Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης» (αναφέρεται για λόγους συντομίας και κατανόησης ως 2^η Δανειακή Σύμβαση), η οποία αποτελεί την τελευταία, μέχρι στιγμής, πράξη στην οποία διαδικασία αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, όπως την περιγράψαμε πιο πάνω, προς όφελος των πιστωτών της χώρας μας. Η πιο πάνω Κύρια Σύμβαση, η οποία φέρεται να έχει υπογραφεί στα μέσα Μαρτίου 2012, συνολικού ποσού 109 περίπου δις ευρώ, υποθηκεύει για μια τουλάχιστον τριακονταετία τις όποιες λαϊκές ανάγκες στο βωμό της διασφάλισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων και έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά:

* .Ο βαθιά ταξικός και αντιλαϊκός χαρακτήρας της, δεδομένου ότι προαπαιτούμενο για την εκταμίευση κάθε δόσης είναι η απαρέγκλιτη εφαρμογή των μέτρων που έχουν συμπεριληφθεί στα MNHMONIA I και II, καθώς επίσης και στις κάθε φορά αναθεωρήσεις τους.

* Απαγορεύει την οποιαδήποτε αλλαγή των όρων της δανειακής σύμβασης, χωρίς την σύμφωνη γνώμη των δανειστών.

* Οι πόροι από την δανειακή σύμβαση θα αξιοποιηθούν για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, την λεγόμενη δημοσιονομική πειθαρχία της ελληνικής οικονομίας, την θωράκιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων. Ούτε δεκάρα τσακιστή δεν πρόκειται να δοθεί για μισθούς, συντάξεις, για την κάλυψη και την χρηματοδότηση των υπαρκτών και κοινωνικών αναγκών στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια. Αντίθετα, οι κρατικές δαπάνες για την κάλυψη αυτών των αναγκών συνεχώς θα συρρικνώνονται.

* Στη δανειακή σύμβαση υπάρχει όρος που δεσμεύει τα έσοδα του ελληνικού κράτους για την κατά απόλυτη προτεραιότητα εξυπηρέτηση των δανειστών, του «Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης», του Δ.Ν.Τ. και χρησιμοποίηση του τυχόν περισσεύματος για την χρηματοδότηση των κοινωνικών αναγκών.

* Η αμετάκλητη παραίτηση από την ασυλία, τόσο του ελληνικού δημοσίου όσο και της ΤτΕ. Είναι μια απαράδεκτη ρύθμιση, η οποία επιτρέπει στους πιστωτές, σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων της χώρας μας, να προχωρήσουν σε κατάσχεση της ιδιωτικής περιουσίας του ελληνικού κράτους, κινητής και ακίνητης, αλλά και των εσόδων που θα προέρχονται από την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, από την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου, των πλουτοπαραγωγικών πηγών, όπως χρυσού, κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Έχοντας ως δεδομένα ότι:

Α) Τα κείμενα του πακέτου όλων των πιο πάνω δανειακών συμβάσεων που υπογράφηκαν από τις κυβερνήσεις της χώρας, δεν έχουν κυρωθεί από την ελληνική βουλή με τις προβλεπόμενες από το Σύνταγμα διαδικασίες (άρθρο 36 παρ. 2 Σ). Μάλιστα, τόσο η 1^η δανειακή σύμβαση, στα πλαίσια του Μνημονίου I, όσο και η Σύμβαση για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών δεν πέρασαν, ούτε καν ως Σχέδια από την βουλή για να εγκριθούν, όπως το υπόλοιπο πακέτο των δανειακών συμβάσεων.

Το ΚΚΕ από την αρχή έχει ξεκαθαρίσει ότι, για την ύπαρξη του δημόσιου χρέους δεν ευθύνεται η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, αλλά αυτή είναι αποτέλεσμα της φιλομονοπωλιακής πολιτικής και των τεράστιων φοροαπαλλαγών και άλλων μέτρων υπέρ του κεφαλαίου που όλες τις προηγούμενες δεκαετίες έπαιρναν οι ελληνικές κυβερνήσεις, μέσα και από την συμμετοχή της Ελλάδας στην Ε.Ε. και επομένως πρέπει ο ελληνικός λαός να μην νομιμοποιήσει το δημόσιο χρέος. Δεν χρωστάει, του χρωστάνε. Επομένως το συμφέρον για τον λαό μας είναι να πάψει να δεσμεύεται η Ελλάδα από το περιεχόμενο όλων αυτών των συμβάσεων έναντι των οργάνων της ΕΕ, του ΔΝΤ και των πιστωτών.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 καταργείται στο σύνολο του ο ν. 4046/2012, καθώς και η υπ' αριθμ. 6/28.2.2012 Π.Υ.Σ.

2. Με την παράγραφο 2 καταργούνται οι νόμοι 4050/2012 και 4060/2012.

3. Με την παράγραφο 3 καταργείται το Μνημόνιο II και οι σχετικές επιστολές πρόθεσης της Ελληνικής κυβέρνησης.

4. Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι η Ελλάδα παύει να δεσμεύεται έναντι οποιουδήποτε από το περιεχόμενο του Μνημονίου II.

5. Με την παράγραφο 5 καταργούνται οι εφαρμοστικοί του Μνημονίου Συνεννόησης Νόμοι 4051/2012, 4052/2012, 4058/2012 και 4070/2012, καθώς επίσης και κάθε άλλη διάταξη ουσιαστικού δικαίου με κανονιστικό περιεχόμενο (π.χ. υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ II και των εφαρμοστικών αυτού νόμων. Ειδικότερα δε:

Ο Ν. 4051/2012 περιλαμβάνει νομοθετικές ρυθμίσεις με τις οποίες επιδιώκεται η ουσιαστική εφαρμογή του Μνημονίου Συνεννόησης που κυρώθηκε με το Ν. 4046/2012. Σε σχέση με τις ειδικότερες ρυθμίσεις επισημαίνονται ενδεικτικά τα ακόλουθα:

α) Καταρχήν μειώνεται κατά 12% το ποσό της μηνιαίας κύριας σύνταξης των συνταξιούχων του Δημοσίου κατά το μέρος που αυτή υπερβαίνει τα 1.300 ευρώ. Κατά το ίδιο ποσοστό μειώνονται οι χορηγίες του Δημοσίου, οι συντάξεις των πρώην υπαλλήλων Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται κατά τις δημοσιοϋπαλληλικές διατάξεις, καθώς και οι συντάξεις του πρώην προσωπικού του Ο.Σ.Ε. και των πρώην υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων. Σημειώτεον ότι οι ως άνω μειώσεις χώρισαν αναδρομικά από την 1-1-2012.

β) Τροποποιείται ο κρατικός προϋπολογισμός οικονομικού έτους 2012, με τη μείωση συνολικά κατά 1.945.700.000 ευρώ των πιστώσεων των υπουργείων.

δ) Επαναπροσδιορίζεται ο χρόνος απόδοσης στο Ελληνικό Δημόσιο των ποσών του Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών που εισπράττονται από τη ΔΕΗ και τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος.

ε) Επανακαθορίζεται ο τρόπος καταβολής του ποσού της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης.

στ) Μειώνεται κατά 25 ο συνολικός αριθμός των Ινστιτούτων Ερευνητικών Φορέων, τα οποία συγχωνεύονται.

ζ) Μειώνεται αναδρομικά από 1-1-2012 κατά 12% το ποσό της καταβλητέας την ημερομηνία αυτή κύριας σύνταξης των συνταξιούχων της ΤτΕ και των λοιπών φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης που υπερβαίνει τα 1.300 ευρώ. Κατά το ίδιο ποσοστό μειώνεται και το ήμισυ του συνολικού ποσού κύριας και επικουρικής σύνταξης, που χορηγείται από το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων και το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών σε συνταξιούχους προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος. {Μείωση στις συντάξεις του NAT κατά 7% από το πρώτο ευρώ}.

η) Μειώνονται αναδρομικά από 1-1-2012 τα καταβαλλόμενα ποσά συντάξεων (ΕΤΕΑΜ, ΤΕΑΙΤ, ΤΕΑΔΥ κλπ) κλιμακωτά και δη κατά ποσοστό 10% για ποσά σύνταξης έως 250 ευρώ, 15% έως 300 ευρώ, 20% από 300,01 και άνω. Κατά τα ίδια ποσοστά μειώνεται και το ήμισυ του συνολικού ποσού κύριας και επικουρικής σύνταξης που χορηγείται από το ΕΤΑΤ και το ΕΤΕΑΜ σε συνταξιούχους προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος.

θ) Τέλος, ρυθμίζονται ζητήματα ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Περαιτέρω, εφαρμοστικοί του Ν. 4046/2012 τυγχάνουν και οι Ν. 4052/2012 και 4058/2012, αναφερόμενοι κυρίως σε ζητήματα Υγείας και Πρόνοιας.

Ειδικότερα σε ότι αφορά το **Ν. 4052/2012**:

α) καταργείται η αυτοτελής λειτουργία 50 νοσοκομείων τα οποία «διασυνδέονται» στα υπόλοιπα 82 με ενιαίους οργανισμούς.

β) Μειώνεται ο συντελεστής υπολογισμού του ωρομισθίου των εφημεριών των γιατρών.

γ) Μεταφέρονται οι τομείς της Πρόνοιας στο Υπουργείο Εργασίας από το υπουργείο Υγείας και συνδέονται οι παροχές με τις ασφαλιστικές εισφορές, όπως στο «πρόγραμμα κατ’ οίκον φροντίδας των συνταξιούχων» το οποίο θα χρηματοδοτείται από την παρακράτηση μέρους των ασφαλιστικών εισφορών και θα παρέχεται με βάση τον κανονισμό σε ελάχιστους εξαθλιωμένους.

δ) Απελευθερώνεται το ωράριο λειτουργίας των φαρμακείων.

ε) Καθιερώνεται η συνταγογράφηση φαρμάκων με βάση τη δραστική ουσία και με κριτήριο το φθηνότερο φάρμακο με βάση το οποίο θα αποζημιώνει το ασφαλιστικό ταμείο τους ασφαλισμένους

στ) Καταργούνται πέντε ψυχιατρικά νοσοκομεία.

ζ) καταργούνται τα επιδόματα των πολυτέκνων με εισόδημα πάνω από 45.000 Ευρώ.

Επίσης, με το **N. 4058/2012** παρέχεται η δυνατότητα πρόσληψης επαγγελματιών υγείας όλων των κλάδων και ειδικοτήτων στα Νοσοκομεία, KY, OKANA, με δελτίο απόδειξης παροχής υπηρεσιών, ενώ με σειρά υπουργικών αποφάσεων επιβλήθηκε μία σειρά ρυθμίσεων, όπως ενδεικτικά:

- Η αύξηση του εισιτηρίου των εξωτερικών ιατρείων των νοσοκομείων
- Η καθιέρωση της λεγόμενης θετικής λίστας των φαρμάκων με περιορισμό των φαρμάκων που εντάσσονται σ’ αυτήν με αποτέλεσμα την αύξηση των φαρμάκων που πληρώνονται 100% από τους ασθενείς.
- Η μείωση με το νέο Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας των ποσοστών αναπηρίας και ο αποκλεισμός από τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σημαντικού αριθμού αναπήρων και χρονίως πασχόντων.
- Παρακράτηση μέρους της σύνταξης των χρονίως πασχόντων για την πληρωμή των ιδρυμάτων στα οποία νοσηλεύονται.
- Καταργούνται τα οικοτροφεία και τα τμήματα Μαθητικής Μέριμνας των Μέσων Τεχνητών Επαγγελμάτων Νοσηλευτικών Σχολών σε 9 δημόσια νοσοκομεία και 5 Επαγγελματικές Σχολές Βοηθών Νοσηλευτών.

Επίσης εφαρμοστικός νόμος του **MNHMONIOY II** είναι και **N.4070/2012**, με τον οποίο προβλέπονται:

Α) Περαιτέρω απελευθέρωση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών

Β) Περαιτέρω απελευθέρωση στις Μεταφορές και πιο συγκεκριμένα στα ΤΑΞΙ. Είναι διαδικασία που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων σε βάρος των αυτοαπασχολούμενων και της εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών.

6. Με την παράγραφο 6 προβλέπεται η μονομερής καταγγελία από την Ελλάδα του συνόλου των δανειακών συμβάσεων που υπογράφηκαν στα πλαίσια του Μνημονίου II.

7. Με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι η Ελλάδα παύει να δεσμεύεται έναντι οποιουδήποτε από το περιεχόμενο των πιο πάνω δανειακών συμβάσεων.

8. Με την παράγραφο 8 ορίζεται ότι η κυβέρνηση της Ελλάδας αναλαμβάνει την υποχρέωση να καλύψει με κρατική χρηματοδότηση την ζημιά και τις απώλειες που υπέστησαν τα ΝΠΔΔ και τα Ασφαλιστικά Ταμεία από την συμμετοχή στην διαδικασία ανταλλαγής των τίτλων σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ.8 και 9 του καταργούμενου ν. 4046/2012.

Άρθρο 4

Με το άρθρο 4 καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων της παρούσας πρότασης νόμου

Αθήνα 12 Ιουλίου 2012

Οι προτείνοντες βουλευτές

Παπαρήγα Αλέκα

Χαλβατζής Σπύρος

Κατσώτης Χρήστος

Παφίλης Θανάσης

Κανέλλη Λιάνα

Γκιόκας Γιάννης

Μανωλάκου Διαμάντω

Κωνσταντινίδης Θεοδόσης

Γερασιμίδου Ελένη

Καραθανασόπουλος Νίκος

Λαμπρούλης Γεώργιος

Μωραΐτης Νίκος